

BẢN TRƯỜNG CA MƯỜI

Đầu năm khai bút viết trường ca
Đất khách chiều Xuân lại nhớ nhà !
Xuân gọi nắng về, ơi tiếng gọi
Như lời sông núi gọi hồn ta...

Lời sông núi ấy đã vang lên
Nức nở đau thương bởi bạo quyền
Tha thiết mong người yêu tổ quốc
Cứu đời ra khỏi cảnh oan khiên

Cứu đời là tự cứu riêng ta
Là cứu quê hương, cứu nước nhà
Thoát ách gông cùm loài bạo chúa
Cho lòng đất Việt nở muôn hoa

Cho tình ba cõi Bắc Nam Trung
Trăm trứng ca vang chí khí hùng
Thân ái nhìn nhau cười rạng rỡ
Góp tay mà dựng núi sông chung

Góp tay mà rửa nỗi hờn oan
Cho xứ xanh sau chẳng bẽ bàng
Yêu nước chẳng tù người giữ nước
Thương dân không tạo cảnh lầm than

Mong anh thành phố, chị cao nguyên
Dũng cảm, hiên ngang, chống bạo quyền
Người chết, kẻ tù trong khám lạnh
Vì lòng yêu nước dạ trung kiên ...

Trả thù thâm độc, có từ ai
Đảng chẳng công minh, chỉ độc tài
Bản án, phiên toà, lời cáo buộc
Giết người yêu nước, giết công khai!

Và bao chiến sĩ rất anh hùng
Một dạ trung thành với núi sông
Văn Bá, Quốc Quân, Hồ Thái Bạch *
Tử hình, đảng giết, xót xa không !

Hỡi ơi, dân tộc với sơn hà
Từ buổi mùa Thu cách mạng ca
Là mãi đời chìm trong hoả ngục
Vì người cộng sản giết dân ta!

Dân lành ba cõi sống đau thương
Khốn đốn gian nan bởi bạo cường
Đảng cướp ruộng, nhà, dân mất đất
Đảng giàu, dân đói, thật thê lương !

Ức lòng, dân chúng đệ đơn thưa
Không xét, đơn kia cũng hóa thừa
Phẫn uất, biểu tình, dân phản đối
Nhà tù lại chật, khổ dân chưa !?

Dân nghèo, một số phải ăn xin
Cán bộ mua vui nường bạc nghìn!
Gái trẻ bán đời, vùi sách vở
Trai non ma túy rót vào tim !

Nhiều bà mẹ trẻ bán thai nhi
Thiếu nữ xuân xanh bán dạ thì
Đảng bán gái non miền quốc ngoại
Đảng xây xã hội thế, tinh vi !

Với dân, tàn độc đã vô cùng
Với nước còn là kẻ bất trung
Đảng hiến Nam Quan và Bản Giốc
Cho Tàu, đổi lấy chiếc dù nhưng

Thấy dân nước thế có lòng đau
Có xót xa chẳng trước hận sầu
Có bất bình không? ời Tráng sĩ !
Có lòng trần trở đến mai sau ???

Nhà ta đang cháy, đứng nhìn sao ?
Ai tắt giùm ta ngọn lửa nào
Kìa bốn nghìn năm từ lập quốc
Ông Cha quật khởi, dẫu gian lao !

Thương ta nhiều nhất chỉ ta thôi
Chớ vịn vào ai, chớ cậy người
Nói chí Tiên Nhân mà đứng dậy
Mà đưa dân nước đến ngày vui

Hỡi người hào kiệt, hỡi toàn dân
Nòi giống cần anh, đất nước cần
Không thể yếu hèn quay mặt nữa
Cần khôn đã chuyển, phải canh tân!

Vì sông vì núi, hãy vùng lên
Chính nghĩa đang thiêu cháy ác quyền
Xiềng xích đang tan cùng bạo chúa
Nước chờ, dân đợi một giờ thiêng !

Ngày nào dân Việt được hồi sinh
Thì bản trường ca sẽ trữ tình
Mỗi chữ sẽ là trăm nốt nhạc
Hát cùng Nhà Việt đón bình minh ...

Ngô Minh Hằng
Xuân Quý Mùi 19.1.2003

***Trần Văn Bá- Lê Quốc Quân - Hồ Thái Bạch bị VC xử tử
ngày 8/1/1985**

Nhìn tổng quát, đất nước có bao giờ được thế này không?

Nhìn tổng quát, đất nước có bao giờ được thế này không?

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 8500 TÁC PHẨM